

Cum sæpè se aliter habent, species facti, & aliter animus facientis.

S. Bernard. serm. 55. in Cant. Et quid tutum in Babylone, si Ierusalem manet scrutinium? Verendum valde cum ad hoc ventum fuerit, ne sub tam subtili examine multæ nostræ, quæ iustitiæ putantur peccata appareant.

Sanctus Vincentius Ferrer. ser. 6. Dom. in Septuages. Antequam Christus veniret in hunc mundum in carne humana, & transierunt de hoc mundo ultra quinque millia annorum totus mundus damnabatur, exceptis paucis de populo Israël, qui ibant ad Limbum Sanctorum Patrum. Item tempore Legis Moyfi, cogitate quot infantes mortui fuerunt absque Circumcisione sic modo tempore Regis Christi, quot moriuntur absque Baptismo, de his nullus saluatur, Ioan. 3. Amen, amen dico vobis, nisi quis renatus fuerit ex aqua, & Spiritu Sancto, non potest introire in Regnum Cælorum, &c. Item quot Iudæi, quot Agareni, quot Pagani, & Infideles. Item quot mali Christiani: quia fides, & Baptismus cum bona vita saluat hominem Christianum, aliàs non. Quot Christiani sunt, qui licèt habeant fidem, tamen sūt, superbi, auari, luxuriosi, & sic de alijs peccatis Quod Christiani, qui non confitentur quodlibet anno in Quadragesima, nec communicant, nec seruant præcepta, nec Dominicam nec festa Sanctorum, omnis tales damnantur.

Cap. 3. §. 1. Sanctus Gregorius

lib. 33. Moral. cap. 11. Superior, & inferior pars mole est spes, & timor; spes quippè ad alta subvehit timor autem cor inferius premit, sed mole superior, & inferior, ita sibi necessariò iungitur, vt vna sine altera inutiliter habeatur. In peccatoris itaque pectore incessanter debet spes, & formido coniungi: quia in cassum misericordiam sperat, si non etiam iustitiã timeat: in cassum iustitiã metuit, si non etiam de misericordia confidat.

Cap. 5. §. 1. S. Gregor. 5. p. Pastoralis admonit. 31. Idcò admonendi sunt, qui admissa plangunt, nec tamen deserunt, vt cõsiderare sciãt: quia flendo inanites se mundant, qui viuendo, se nequiret inquinãt, cum idcirco se lachrymis lauant, vt mundi ad sordes redeant.

S. Chryso. hom. 3. ad Populum. Sicut enim ægrotantes, nisi semper, ordinate vixerint, nulla ipsis disciplinæ per tres, aut quatuor dies seruata utilitas. Sic, & peccantes, nisi semper sobrii sint, nihil proderit ipsis duorum, vel trium dierum correccio.

Ricard. de S. Victor. ad ea. Matt. 3. verba Pœnitentiæ agite. In pœnitentiã tria sunt, dolor, custodia futuri, satisfactio delicti. Dolor culpã placat, satisfactio vitium sanat, custodia sanitatem seruat. In hac fructus pœnitentiæ constat. Sit autem dolor plenus custodia perfecta; satisfactio condigna.

S. Gregor. Magnus, in Psal. 37. Sicut summa prudentia est aliquem post acceptam pœnitentiã sollici-

ta sibi circūspeditionis studio in posterum prospicere. Ita miserabilis insipientiæ est, in istius vitæ ambiguo, quasi accepta securitate dormire. Per insipientiam ergo negligentiae vulnus iam sanatū computruit: quia dum per studium vigilantiae mens in grabata sibi imposterū providere noluerit miserabilius ea, quæ prius abdicauerat, mala committit.

Sanctus Augustinus lib. de vera, & falsa pœnitenti. Si Apostolus etiam peccata per Baptismum dimissa continuè plorat: nobis etiam super fundamentum Apostolorum positis, quid præter plorare restat? Quid nisi super dolore inuitat? Vbi enim dolor finitur, quid relinquitur de venia? Tam diū gaudeat, & speret de venia, quam diū sustentatur à pœnitentiâ. Et statim. Hinc semper doleat, & de dolore gaudeat, & de doloris pœnitentiâ, si contingerit semper doleat, sed ex fide doleat, & non semper doluisse doleat.

Idem August. in Psalm. 37. Dedit in diem plagam, & faciam omnia, quæ facienda sunt ad abluendum, & sanandum peccatum meum.

§. 3. *S. August. Ibidem.* Nec securus sis cum confessus fueris peccatum, sed semper curâ gere pro vulnere tuo, & ut sanetur, semper nitere, semper intende, semper studiosè, & sedulo age ut sanes peccatum.

S. Bernard. tract. de vita solitaria ad frat. de monte Dei. Ægrum se sicut, & vacet circa causarias par-

tes ægritudinis suæ si non interrumpitur, quies, remedia continuata cito proficient, & sanatus animus ab alienationibus, vel captiuitatibus, & tentationibus suis; totus in Deo suusefficietur. Cura eget, & non modica, non inquinata, sed infecta natura. Incumbat ergo immobiliter valetudinario, sic enim solent appellare medici valetudinū curandarum officinam, & remedij suscepti prosequatur usum vsque ad sanitatis experimentum.

Idem ibidem. Hoc semper sit negotium nostrum, ut perfectè consumetur in nobis, quod dicit Apostolus animalibus, & insipientibus. Humanum (inquit) dico propter infirmitatem carnis vestræ. Sicut enim exhibuistis mēbra vestra seruire immunditiæ, & iniquitati ad iniquitatem. Ita nūc exhibere mēbra vestra seruire iustitiæ in sanctificationem. Audiat hoc attentius amicum corporis sui mancipium, animalis homo, qui iam incipit corpus suum subdere spiritui, & adaptare semetipsum ad ea quæ Dei sunt percipienda, & ad exuendam fidei seruitutis necessitatem faciens sibi contra necessitatem, & consuetudinem contra consuetudinem, & affectum sibi formet contra affectum, donec plenius mereatur accipere delectationem contra delectationem.

S. Basilius in Reg. interrogat. 289. Quod quia si semel pœnitentiam egerit, denuo idem peccatum commiserit, hoc argumentum est; illum primam causam peccati illius fun-

funditus non extirpasse, aqua veluti à quadam radice, alia eiusdem generis pullulare necesse sit. Nam quemadmodum si quis relicta radice ramos arboris alicuius velit excisos, nihilominus radix manens alios similes protendit: Sic quoniam peccata sunt quaedam, quae nascendi principium in se ipsis non habent, sed aliunde originem ducunt, necesse est prorsus si quis esse liber ab illis velit, ut causas primas peccatorum illorum stirpitus tollat. Veluti corruxio, & invidia non ex se ipsis nascuntur; sed radice appetitus gloriae pullulant: qui enim humanam gloriam plurimi facit, is ex aemulatione ei obtreccat, quem in gloria esse animaduertit, aut à quo in ea superari se videt, inuidet; quo circa qui semel se ipsum inuidiae contentione uel condemnarit. Is si in eadem ipsa denuo vitia relapsus sit, utique intelligat, graui se de penitus insito cupiditatis gloriae morbo, principe scilicet inuidiae, emulationis uel causa laborare.

Cap. 6. §. 1. S. Thom. 1. 2. quest. 70. art. 4. in corpore. Spiritus Sanctus mouet humanam mentem ad id quod est secundum rationem, uel potius ad id quod est supra rationem appetitus autem carnis, qui est appetitus sensitivus trahit ad bona sensibilia, quae sunt infra hominem. Unde sicut motus sursum, & motus deorsum contrariantur in naturalibus. Ita in operibus humanis contrariantur opera carnis fructibus spiritus.

Cap. 7. §. 1. S. Thom. 1. 2. q. 69.

art. 4. Quae ad contemplatiuam vitam pertinent, uel sunt ipsa Beatitudo finalis, uel aliqua inchoatio eius: & ideo non ponuntur in Beatitudinibus tanquam merita, ponuntur autem, tanquam merita effectus actiuae uitae, quibus homo disponitur ad contemplatiuam vitam: effectus autem actiuae uitae quantum ad virtutes, & dona quibus homo perficitur in seipso est munditia cordis, ut scilicet mens hominis passionibus non inquinetur, unde sexta Beatitudo ponitur Beati mundo corde. Quantum uero ad virtutes, & dona, quibus homo perficitur in comparatione ad proximum, effectus actiuae uitae est, pax secundum illud, Isaï. 30. Opus iustitiae pax, & ideo septima Beatitudo ponitur. Beati pacifici.

Cap. 8. §. 1. S. Gregor. in cap. 8. Cant. Quod mors agit in sensibus corporis, hoc agit dilectio in cupiditatibus mentis. Sunt enim nonnulli, qui sic diligunt Deum, ut omnia uisibilia negligant, & dum in aeterna mente tendunt ad omnia temporalia penè insensibiles fiunt. In his nimirum, ut mors dilectio fortis existit: quia sicut mors exteriores corporis sensus ab omni proprio, & naturali appetitu interficit. Sic dilectio in talibus uiris omnia terrena desideria contemnere mentem alijs intetam compellit. Huiusmodi mortuis, & uiuis dicebat Apostolus: Mortui enim estis, & uita uestra abscondita est cum Christo in Deo.

S. Greg. hom. 30. in Euang. Operatur enim amor Dei magna, si est, si uero operari reijcit amor non est.

Sancti.

Sanct. August. lib. 1. de Moribus Eccles. Cath. cap. 17. Nemo nos, si ad hunc amoris gradum peruenerimus à Dei charitate separat minando mortē, id ipsum enim, quod diligimus Deū mori non potest, nisi dum non diligimus Deū cum mors ipsa sit non diligere Deum, quod nihil est aliud quā ei quidquā diligendo, atque sequendo præponere. Nemo inde separat pollicendo vitam; nemo enim ab ipso fonte separat pollicendo aquā. Non separat Angelus cum inhæremus Deo, nostra mente potētior. Nō separat virtus: nam si virtus hīc illa nominata est, quæ aliquam potestatem in hoc mundo habet, toto mundo est omnino sublimior mens inhærens Deo. Sin virtus illa dicta est, quæ ipsius animi nostri rectissima affectio est, si in alio est, fauet, ut coniungamur Deo, si in nobis est, ipsa coniungit. Non separant instantes molestiæ, hoc enim leuiores eas sentimus, quo ei vnde nos separare moluntur arctius inhæremus. Non separat promissio futurorum: nam & quidquid boni futurum est certius promittit Deus, & nihil est ipso Deo melius, qui iam profecto sibi benè inhærentibus præsens est. Non separat altitudo, neq; profundum. Etenim si hæc verba scientiæ fortè altitudinem, vel profunditatem significant, non ero curiosus, ne se iungar à Deo, nec cuiusque doctrina, nec ab eo separat, ut quasi depellat errore, à quo nemo prorsus nisi separatus erraret; si verò altitudo, & profundo superna, & in-

ferna huiusmodi significantur, quis mihi cœlum pollicetur, ut à cœli fabricatore se iungar? Aut quis tereat infernus, ut Deum deseram, quem si nunquam deseruissē, inferna nescirem? Postremo, quis me locus ab eius charitate diuellat, qui non vbiq; totus esset, si vllō contineretur loco.

§. 2. *S. Hieronym. de Scriptribus Ecclesiast.* Ignis, crux, bestia, confractio ossium, & cætera tormenta omnia in me veniant, tantum Christo fruar.

S. August. lib. 1. de Moribus Eccles. cap. 22. Mortē non modo contemnet, verum etiam desiderabit. Sed restat cum dolore magna cōllectatio. Nil est tamen tam durū atque ferreū, quod non amoris igne vincatur. Quo cū se anima rapit in Deum, super omnem carnificinam libera, & admiranda volitabit peninis pulcherrimis, & integerrimis quibus ad Dei cōplexum amor castus innititur. Nisi verò amatores aurī, amatores laudis, amatores fœminarū, amatoribus suis Deus sinat esse fortiores, cum ille non amor; sed congruentius cupiditas, vel libido nominetur. In qua tamen apparet quātus sit impetus animi ad ea, quæ diliguntur indefesso cursu per immania quæque tendentis argumentōq; nobis est quam sint omnia perferenda, ne deseramus Deum, si tanta illi, ut deserant, perferunt.

S. Chrysost. 6. de Passione Domini. Præstet quis beneficia, largiatur dona, sit benefactor in prosperis diligat obsequentes; nūquid illi pote-

poterit comparari, qui in se suorum suscipit necessitates? Qui se periculis pro illis exponit? Corpus obiectat morti, vt illos neci subtrahat, illos referuet ad vitam. A ducrus probatur affectio, pensatur periculis, poenis examinatur dilectio, morte charitas perfecta declaratur.

§. 3. *S. Bernard. lib. de Diligendo Deum.* O amor sanctus, & castus, o dulcis, & suavis affectio! O pura intentio voluntatis, eo certè purior, quo in ea de proprio nihil iam admixtum relinquitur, eo suauior, & dulcior, quo totum diuinum est, quod sentitur, sic affici Deificari est. Quomodo stilla aquæ modica multa infusa vino deficere à se tota videtur, dum & saporè vini induit, & colorem: & quodammodo ferrù ignitum, & candens igni simillimù fit, pristina propriaque forma exutum: & quomodo solis luce perfusa ær in eandè transformatur luminis charitatem, adè vt non tam illuminatus, quam ipsum lumen esse videatur. Sic omnem in sanctis humanam affectionè quodam inefabili modo necesse erit à semetipsa liquefcere, atque in Dei penitus transfundi voluntatem.

S. August. de Perfectione iustitie, respons. 6. Curramus credendo, sperando, desiderando, curramus corpns castigando, & eleemosynas in dandis bonis, malisque ignoscendis hilariter, & ex corde faciendo, & currentium vires, vt adiuuentur orando. Et sic audiamus præcepta perfectionis, ne currere negligamus ad plenitudinem charitatis.

Cap. 11. §. 1. Cassian. collat. 11. cap. 13. Vel tenuem amoris formidat offensam, atque in omnibus nõ solum actibus, verum etiam verbis attonita semper pietate distenditur, ne erga se quantumcùque feruor dilectionis illius in te pefcat.

Saluian. lib. de Prouidentia. Perfectæ siquidem ac sincerissimæ sanctitatis volens cultores suos facere, saluator iussit ab ijs cautissime etiam minima vitari, scilicet, vt quam pura est pupilla oculi, tam pura esset Christiani hominis vita, & sicut salua intuitus incolumitate pulueris labem in se oculus non reciperet, sic vita nostra labem in se penitus impudicitæ non haberet.

§. 2. *Chryso. hom. 5. de Pœnit.* Vnus factus est vitulus, & clamat ingratus populus. Hi Dij tui Israël: hi Dij vnum respiciens vitulum vnum factum. Quare igitur hi Dij? Vt ostendat, quod non modo eum quem videt adorat, sed & Deorum pluralitatem annuntiat sententiam interpretatur, non quod videtur indicat.

Fauf. Rhegiensis instruct. ad M. nach tom. 2. Biblioth. Vet. P. P. De his verò, qui dum primas negligētias prætermittunt in alias, atque alias semper incurrunt, ita ait sapiens. Videamus quid est peccator, adijcit ad peccandum: verbi gratia, cuiuslibet, vt putà obtrectationis passio si me impugnare cœperit, si non statim me pœnitudo huius vitij cœperit, cras tanta mihi huius vitij facultas veniet, & quædam vt sic

fic dixerim, suauitas, vt reuocare me ab illo & continere non possim. Ita enim eueniet, vt qui primo tempore emendare se nolit, incipiat in sequenti, nec velle, nec posse: verbi gratia, superbix acquiescere coepi, regulam violaui, senioreni læsi, iuueniorem destruxi: si non statim me poenituit, grauius me fuisse præuētum, iam de die in diem libētissimè rapiet ipsa violentia cōsuetudinis, & impetus passionis, vt iam nec delinquere me intelligā, nec peccare me sentiam, obscurat enim, atque obruit intellectum delicti assiduitas delinquendi.

Senec. Epist. 116. Non obtinebis vt desinat si incipere permissis, imbecillis est primo omnis affectus, deinde ipse se concitat, & vires dū procedit parat, excluditur facilius, quā expellitur. Ergo intrantibus resistamus: quia facilius vt dixi non recipiuntur quam exeunt.

S. Chrysof. hom. 87. in Matth. Nam etiam si ad maiora prima non progredierentur peccata; non esset tamen negligendum, nūc verò per istam iniuriam gradatim semper ascendunt; quapropter omni studio, atque opera funditus principia peccatorum sunt euertenda; non enim vim delicti solum consideres, neque quia parū sit, cogites, sed illud præcipue tene; quia si radicem non euuleris magnum inde peccatum succrescit.

S. Nilus in Ascetico tom. 5. Biblioth. Vet. PP. Cū enim cupiditatum, & vitiorum insidias indicare vellet magnus Iob ex audacissi-

mo leone, & animalium omnium abiectionissimo formicæ, vocabulum cōposuit: nam impetus cupiditatum ab abiectionissimis cogitationibus incipiunt, & formicarum more sensim repunt, paulatim autem in eam crescūt magnitudinem, vt cui libet non minus quam leones terrorem, atque periculum afferant. Quamobrem oportet, vt strenus pugili; tunc cum cupiditate luctetur cum accedens veluti formica vilem escā suggerit: nam si leonis magnitudinem, & robur assecuta adoriatur maxima cum difficultate superabitur.

Nazianzen. Orat. 7. Nam & vnus est, & spiritum percipit, ac tūc spiritualis (non enim de eo secus dixerim) atque etiam prophetauit, &c. Quoniam autem spiritui se totum vtendum non præbuit, nec purè, ac integrè, vt oraculum ferebat, in alium virum mutatus est; sed pristini improbitatis fomitis, prauisq; seminis non nihil.

S. Thom. 1. 2. quest. 88. art. 3. Qui enim peccat venialiter ex genere prætermittit aliquem ordinem, & ex hoc quod consuescit voluntatem suam non subijciat ordini vltimi finis eligendo id, quod est peccatum mortale ex genere.

Caietan. ibid. Quia quasi auersio disponit auersionem, quæ tollit subiectionem voluntatis ad Deum.

S. Doctor in fine art. Et hinc habemus quantum à venialium consuetudine cauendū sit cum tot modis, & illis periculosis disponant ad mortale, propter quod frequentibus

contributionibus non superficie tenus singula, secundum suas species distinguenda sunt, ne habitualis nobis in illis occurrentes tentationes animos dispositos propinque ad mortale inueniant.

§. 4. S. Chrysostomus hom. 8. in Epist. ad Corinth. Non solum ergo Christo adhaereamus, sed ei etiam agglutinemur. Nam si disuncti fuerimus, perimus. Nam qui se inquit a te elogat peribunt. Ei ergo agglutinemur, & agglutinemur per facta, & opera. Nam qui seruat inquit, mandata mea, ipse in me manet. Et enim per multa exempla nos vnit. Considera autem ipse est caput, nos autem corpus. Inter caput, & corpus non potest vllum esse interstitium. Ipse est fundamentum, nos aedificium. Ipse est vitis, nos palmites. Haec omnia indicant vnitatem, nec sinunt aliquid vacuum esse intermedium, ne minimum quidem. Quamobrem hoc parum non est parum, imò vero est ferè totum. Quando ergo parum deliquerimus aut etiam pigri, ac focordes fuerimus, ne illud parum negligamus.

S. Bernardus. serm. de Conuers. S. Pauli. Nemo dicat in corde, suo leuia sunt ista; non curo corrigere, non est magnum, si in his maneam venialibus, minimisque peccatis. Haec est enim dilectissimi impoenitentia, haec blasphemia in Spiritum Sanctum, haec blasfemia irremissibilis.

S. Ephrem sermo. Ascetico. Passiones in animam ex minima causa generantur, & non exterminatae infinitam quandam parant rerum

diuinarum propriaeque salutis despicentiam.

S. Nazianzenus. Orat. 31. Inaccessibilem te ipsam custodi, & verbo, & opere, & vita, & cogitatione, & motu, atque impulsione. Vnde quaque prauus ille spiritus te perscrutatur, atque explorat, vbi feriat, vbi vulneret, nunquid nudum, & apertum reperiat plagae obuium.

S. Chrysostomus in Psalm. 6. Quandam paruam animae perturbationem susceperis, ne eam neglexeris, quod parua sit, sed considera quanta mala pariat.

Cap. 12 §. 1. S. Petrus Damascenus lib. 1. Ep. 15. Mens hominis ad suscipiendum supernae gratiae munus non est congrua, nisi prius ab omni carnalis illecebrae fuerit humore siccata.

Sanctus Chrysostomus homil. 1. in. 1. ad Timotheum. Extinguit spiritum vitam impura.

S. Bruno serm. 5. de Confessor. Nisi enim ignis inferior extinguitur, superior lucere non poterit. Inferior ignis luxuria est; superior verò quis nisi gratia Spiritus Sancti.

Cap. 13 §. 1. S. Leo serm. 8. de Epiphania. Qui autem ex periri capit, an in ipso Deo habitet, de quo dicitur: Mirabilis Deus in sanctis suis; syncero examine cordis sui interiora discutiat, & sagaciter quaerat, qua humilitate resistat superbiae, qua beneuolentia obliuatur inuidiae, qua non capiatur adulantium linguis, quaque bonis deleatur alienis: an pro malo non cupiat malum
ced-

reddere, malitque inultas obliuisci iniurias, quam imaginem & similitudinem sui cōditoris amittere, qui omnes ad cognitionem sui generalibus incitans donis, pluit super iustos, & solem suum oriri facit super bonos, & malos. At ne in multis laboretsolicitæ discretionis inspectio ipsam matrem virtutum omnium charitatem in secretis suæ mentis inquirat. Et si in ea dilectionē Dei, & proximi toto corde intendere poterit. Ita vt etiam inimicis suis eadem velit tribui, quæ sibi optat impendi, qui sequis huiusmodi est Deum, & rectorem, & habitatorem sui esse nō dubitet.

S. Bernard. serm. 2. de Resurrect. Sicut enim corporis huius vitam ex motu suo dignoscimus: ita & fidei vitam ex operibus bonis. Itaque vita quidem corporis est anima per quam mouetur, & sentit; vita verò fidei charitas est, quia per illā operatur sicut in Apostolo legis. Fides quæ per dilectionem operatur. Vnde & refrigercente charitate, fides moritur, sicut corpus anima recedente. Tu ergo si videris hominem in bonis operibus strenuum, & feruore conuersationis hilarem, viuere in eo fidem non dubites; indubitata tenens vitæ illius argumenta.

Idem serm. 2. de Octau. Pasche in fin. Sane nouum superuenisse spiritum certissime conuersatio noua testatur. Iam vt breuiter repetam à sanguine & aqua, & spiritu habere est testimonium, si contines à peccatis, si dignos agis pœnitentiæ fructus, si facis opera vitæ.

S. Chribom. 8. ea ad Pauli verba: Consepulti cum illo in mortem. Hoc signum est Christum nos habere, spiritumque in nobis esse, cum corpora quidem nostra ab ijs corporibus nihil differunt, quæ tumulis recondita iacent.

Ambros. ser. 51. Baptismus igitur Christi nobis est sepultura, in quo peccatis morimur criminibus sepelimur, & veteris hominis conscientia resoluta in alteram natiuitatem rediuiua infantia reparamus. Magna igitur sepulturæ huius est gratia in qua nobis, & utilis, & vitalis mors inferitur, & vita vtilior, & vitalior condonatur. Magna inquam huius gratia sepulturæ, quæ & purificat peccatorem, & viuificat morientem.

S. Augustinus tract. 5. in Epist. 1. Ioan. Nemo interrogat hominem redeat vnus quisque ad cor suum, si ibi videt charitatem fraternam securus sit, quia transit de morte ad vitam.

Cap. 14. §. 1. S. Gregor. lib. 25. Mor. cap. 8. Spes nutritur humiliū, & elatio præmitur superbiorū, dū & illi bona possūt amittere, de quibus superbiunt, & isti ea percipere, quæ quia nō habebāt contēnuntur. Formidemus igitur in his, quæ accipimus, nec eos qui illa, necdū affecti sunt, despiciamus. Quid enim sumus hodie, nouimus: quid autem post paululum possimus esse, nescimus. Hi vero quos fortasse despiciamus, & tardē possunt incipere, & tamē vitam nostrā feruentioribus studijs antēire. Timēdum itaque est, ne
etiam

Indice de autoridades Latinas.

etiam nobis cadentibus surgat, qui à nobis stantibus irridetur, qui am-
vis stare iam non nouit, qui non stā-
tem nouit irridere.

§. 1. *Cap. 15. S. Bernard serm. 2. in Octau. Pascha.* Quando enim sine testimonio electos suos deserat Deus? Aut certé, quænam eis esse poterat consolatio inter spem, & metum sollicitudine anxia fluctuā-
tibus si nullum omninò electionis suæ habere testimonium mererentur? Nouit Dominus, qui sunt eius, & solus ipse scit quos elegerit à principio Quis verò scit hominum si est dignus amore vel odio? Quod si, vt certū est, certitudo nobis omninò negatur, nunquid non tanto dalectabiliora erunt, si qua fortè electionis huius signa possimus inuenire? Quam enim requiem habere potest spiritus noster, dum præ-
destinationis suæ nullum adhuc testimonium tenet? Fidelis proinde sermo, & omne acceptione dignus, quo salutis testimonia commendā-
tur. Hoc sanè verbo, & electis consolatio ministratur, & subtrahitur reprobis excusatio Cognitis siquidem signis vitæ, quisquis hæc negligit manifestè conuincitur in vano accipere animam suam, & pro nihilo habere terram desiderabilē comprobatur.

Idem S. Bernard. serm. 1. de Septuag. Certitudinem vtiq̄ue non habemus, sed spei fiducia consolatur nos, ne dubitationis huius anxietate penitus cruciemur. Propter hoc

data sunt signa quædam, & indicia manifesta salutis, vt indubitabile sit eum esse de numero electorum, in quo ea signa permanferint.

§. 2. *Origines homil. 8. in cap. 20. Exodi.* Hic ergo Deus zelans se requirit, & desiderat animam tuam adhærere sibi, si te seruat à peccato, si corripit, si castigat, si indignatur, si irascitur, & velut zelotipia quadam erga te vitur spem tibi esse salutis agnosce.

S. Gregor. Nissen. de Beat. Si misericordis appellatio Deum decet, ad quid aliud sermo Christi hortatur, nisi vt Deus fias tanquam insignitus propria nota Deitatis.

Sancti Gregor. Nazian. orat. de Paupert. amor. Nihil tam diuinum homo habet, quàm de alijs benemereri.

S. Gregor. lib. 34 Moral. cap. ultimo. Evidentissimum signum reproborum superbia est, electorum humilitas.

Sancti Augustin. Quem superbū videris filium esse diaboli non dubites.

S. Augustin. Optimus minister tuus est, qui non magis intuetur hoc à te audire quod ipse voluerit, sed potius hoc velle quod à te audierit.

S. Anselm. cap. 4 de Excel. Virg. Cui concessum fuerit sæpè dulci studio posse cogitare de illa magnū promerendæ salutis iudicium esse coniecto.

FINIS.

TABLA DE LOS LVGARES
DE LA ESCRITVRA, QUE SE
EXPLICAN , Y ALEGAN EN
ESTE LIBRO.

Ex Veteri Testamento.

Ex Genesi.

- C**AP. 2. *Propter hanc relinquet homo patrem, & matrem, & adhaerebit uxori suae, & erunt duo in carne una lib. 2. cap. 2. §. 2.*
- Cap. 12. *Benedicam benedictibus tibi, & maledicam maledicentibus tibi, lib. 3. cap. 11. §. 2.*
- Cap. 22. *Per me metipsum iuravi, dicit Dominus: Quia fecisti hanc rem, & non pepercisti filio tuo unigenito propter me, benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas caeli, lib. 5. cap. 15. §. 2.*
- Cap. 30. *Experimento didici: quia benedixerit mihi Deus propter te, lib. 4. cap. 6. §. 1.*
- Modicum habuisti ante quam venirem ad te, & nunc dives effectus es, benedixitque tibi Deus ad introitum meum. Ibidem.*

Ex Exodo.

- Cap. 3. *Ego sum, qui sum, sic dices*

filij Israel, qui est misit me ad vos lib. 1. cap. 7. §. 2.

- Cap. 9. *Videns autem Pharaon, quod cessasset pluvia, & grando, & tonitrua, auxit peccatum, & aggravatum est cor eius, lib. 5. cap. 5. §. 1.*
- Cap. 32. *Ecce Dij tui Israel, lib. 5. cap. 11. §. 2.*
- Cap. 34. *Misericors, & clemens, patiens, & multa miserationis, lib. 1. cap. 3. §. 1.*

Ex Levitico.

- Cap. 6. *Ignis in altari semper ardebit, quem nutriet Sacerdos subijciens ligna mane per singulos dies, & imposito holocausto desuper adolebit adipem pacificorum. Ignis est iste perpetuus, qui nunquam deficiet in altari, lib. 3. cap. 1. §. 3.*
- Cap. 16. *Tunica lineo vestietur, feminalibus lineis verenda celabit accingetur Zona linea cidarim, lineam imponit capiti, haec enim vestimenta sunt sancta, quibus sanctis, cum lotus fuerit, induetur, lib. 5. cap. 12. §. 1.*

Ex Numer.

- Cap. 4. *Et non tanget vasa san-*

Tabla de los lugares

Quari ne moriantur, lib. 5. cap.

12. §. 1.

Alij nulla curiositate videant, qua sunt in sanctuario, priusquam involuantur, alioquin morientur. Ibidem.

Ex Deuteronomio.

Cap. 3. Nequaquam ultra loquaris de hac re ad me, lib. 5. cap. 11 §. 1.

Cap. 4. Cum quaesieris ibi Dominum Deum tuum, inuenies eum, si tamen toto corde quaesieris, & tota tribulatione, lib. 5. cap. 8. §. 2.

Ex lib. 2. Regum.

Cap. 12. Peccaui Domino, lib. 3. cap. 4 §. 3.

Ex lib. 1. Esdrae.

Cap. 8. Manus Dei nostri est super omnes qui querunt eum in bonitate, & imperium eius, & fortitudo eius, & furor super omnes, qui derelinquunt eum, lib. 4. cap. 6. §. 1.

Tobias.

Cap. 5. Quale gaudium mihi erit, qui in tenebris sedeo, & lumen caeli non video, lib. 3. cap. 5. §. 3.

Cap. 12. Et quia acceptus eras Deo necesse fuit, ut tentatio probarerit te, lib. 5. cap. 15. §. 2.

Esther.

Cap. 14. Ne tradas Domine septimum tuum his, qui non sunt, lib. 2. cap. 8. prope finem.

Iob.

Cap. 4. Vide eos, qui operantur iniquitatem, & seminant dolores, & metunt eos, stante Deo perijse, & spiritu oris eius esse consumptos, lib. 5. cap. 2. §. 3.

Cap. 9. Fortis est robore, quis resistit ei, & pacem habuit Qui transiit montes, & nescierunt hi quos subuertit in furore suo, qui commouet terram de loco suo, & columna eius concutuntur, lib. 5. cap. 2. §. 3.

Deus cuius ira nemo resistere potest, & sub quo curuantur, qui portat orbem. Ibidem.

Cap. 28. Nescit homo precium eius, nec inueniuntur in terra fauiter uiuentium, Abyssus dicit non est in me, & mare loquitur non est mecum, &c. lib. 3. cap. 3. §. 1.

Cap. 24. Conteret multos innumerabiles, & stare faciet alios pro eis, lib. 5. cap. 14 §. 1.

Ex Psalms.

Psal. 4. Quis ostendit nobis bona, lib. 5. cap. 13 §. 1.

Signatum est super nos lumen vultus tui, dedisti latitiam in corde meo. Ibidem.

In pace in idipsum dormiam. Ibidem.

Psal. 6. Laboravi in gemitu meo lauabo per singulas noctes lacrum meum, lacrymis meis stratum meum rigabo, lib. 5. cap. 6 §. 2.

Psal. 24. Vias tuas Domine demonstra mihi, & semitas tuas edoce me, lib. 4. cap. 1. §. 2.

- Pfal. 16.** Pater meus & mater mea dereliquerunt me, Dominus autem assumpsit me, lib. 2. cap. 8. §. 2.
- Pfal. 37.** Quoniam ego in flagella paratus sum, & dolor meus in conspectu meo semper, quoniam iniquitatem meam annuntiabo, & cogitabo pro peccato meo, lib. 5. cap. 5. §. 2.
- Pfal. 38.** Substantia mea tanquam nihilum ante te, verumtamen uniuersa vanitas omnis homo uiuens, lib. 1. cap. 8. §. 2.
- Verumtamen in imagine pertransit homo, lib. 5. cap. 10. §. 3.
- Pfal. 40.** Beatus, qui intelligit super egenum, & pauperem, in die mala liberabit eum Dominus, lib. 5. cap. 15. §. 2.
- Pfal. 41.** Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei, lib. 3. cap. 10. §. 1.
- Pfal. 50.** Cor mundum crea in me Deus, lib. 5. cap. 5. §. 3.
- Pfal. 52.** Deus dissipauit ossa eorum, qui hominibus placent, confusi sunt, quoniam Deus spreuit eos, lib. 4. cap. 5. §. 2.
- Pfal. 54.** Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem otique. Tu uero homo unanimes dux meus, & notus meus, qui simul mecum dulcescapiebas cibos, lib. 5. cap. 5. §. 2.
- Pfal. 61.** Verumtamen pretium meum cogitauerunt repellere, caccuheri in siti, lib. 1. cap. 8. §. 2.
- Pfal. 64.** Te decet hymnus Deus in Sion, lib. 1. cap. 5. §. 1.
- Pfal. 71.** Velut somnium surgentium Domine imaginem ipsorum ad nihilum rediges, lib. 5. cap. 10. §. 3.
- Pfal. 75.** Dormierunt somnum suum, & nihil inuenerunt omnes uiri deuitarum in manibus suis, lib. 5. cap. 10. §. 3.
- Pfal. 83.** Beatus uir, qui ascensiones in corde suo disposuit, l. 3. c. 8. §. 2.
- Pfal. 90.** Angelis suis Deus mandauit de te, ut custodiant te in omnibus uis tuis, ne forte offendas ad lapideum pedem tuum, lib. 3. cap. 7. §. 1.
- Pfal. 92.** Domum tuam decet sanctitudo Domine, lib. 1. cap. 10. §. 2.
- Pfal. 101.** Et potum meum cum fletu miscebam, lib. 5. cap. 14. §. 1.
- Pfal. 102.** Quantum distat ortus ab occidente, longe fecit a nobis iniquitates nostras, lib. 3. cap. 4. §. 3.
- Pfal. 108.** In splendore Sanctorum, ex utero ante luciferum genui te, lib. 1. cap. 10. §. 1.
- Pfal. 110.** Confessio, & magnificentia opus eius, lib. 2. cap. 6. §. 2.
- Pfal. 119.** Hei mihi quia incolatus meus prolongatus est multum incota fuit anima mea, lib. 3. cap. 10. §. 1.
- Pfal. 138.** Nimis honorati sunt amici tui Deus, nimis confortatus est principatus eorum, lib. 2. cap. 7. §. 2.
- Mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis, lib. 4. cap. 5. §. 2.
- Pfal. 141.** Notam fac mihi Domine uiam, in qua ambulam, & doce me

Tabla de los lugares

facere voluntatem tuam, lib. 4. cap. 1. §. 2.

Ex Prouerbijs.

Cap. 1. *Quia vocaui, & reuocasti, extendi manum meam, & non fuit qui aspiceret, &c. Ego quoque interitu vestro ridebo, &c. lib. 4. cap. 1. §. 3.*

Cap. 9. *Sapientia edificabit sibi domum, excidit columnas septem, immolauit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam, &c. lib. 5. capit. 10. §. 1.*

Ex Ecclesiaste.

Cap. 5. *Qui amat diuitias, fructum non capiet ex eis, lib. 2. capit. 12. §. 4.*

Ex Canticis.

Cap. 1. *Ecce quam pulchra es amica mea, lib. 2. cap. 9. §. 2.*

Cap. 2. *Surge, & propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni, lib. 3. cap. 8. §. 2.*

Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, lib. 3. cap. 4. §. 1.

Cap. 3. *Adiuro vos filia Ierusalem per caprea et ceruosque camporum nesciscitis, neque vigilare facitis dilectam, donec ipsa velit, ibidem.*

Cap. 4. *Tota pulchra es amica mea, & macula non est in te, ibid.*

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, & coronaberis, lib. 3. cap. 8. §. 2.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es, lib. 2. cap. 9. §. 2.

Vulnerasti cor meum foras mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno

oculorum tuorum, & in uno crine colli tui, lib. 3. cap. 8. §. 1.

Fauus distillans labia tua, mel, & lac sub lingua tua, lib. 3. cap. 8. §. 1.

Cap. 6. *Quam pulchri sunt gressus tui in calcamentis filia Principis, lib. 3. cap. 8. §. 1.*

Pulchra es amica mea, suavis, & decora sicut Ierusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata, auerte oculos tuos a me, quia ipse me a volare fecerunt, lib. 2. cap. 8. §. 2.

Vna est columba mea, perfecta mea, lib. 2. cap. 8. §. 2.

Cap. 7. *Quid videbis in Sunamite, nisi choros castrorum, lib. 3. cap. 7. §. 1.*

Cap. 8. *Qua est ista, qua ascendit de deserto, delicijs affluens, innixa super dilectum suum, lib. 2. cap. 9. §. 2. & lib. 3. cap. 8. §. 2.*

Si dederit homo omnem substantiam domus eius pro dilectione, quasi nihil despiciet eam, libro 5. cap. 8. §. 1.

Ex Ecclesiastico.

Cap. 3. *Qui amat periculum peribit in illo, lib. 5. cap. 5. §. 3.*

Cap. 6. *Amicus fidelis propectio fortis, qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. Amico fidei nulla est comparatio, & non est digna comparatio auri, & argenti contra bonitatem fidei illius, amicus fidelis medicamentum vite, & immortalitatis, lib. 2. cap. 7. §. 2.*

Cap. 7. *Neque alliges duplici peccata*

- cata, neque enim in vno eris im-
munis, lib. 5. cap. 5. §. 1.
 Cap. 18. Ne verearis vsq; ad mor-
tem iustificari, lib. 3. c. 8. §. 2.
 Cap. 23. Oculi Domini multo plus
lucidiores sunt super Solem cir-
cumſpicientes omnes vias homi-
num, & profundum abyſſi. &
hominum corda intuentes, lib. 5.
cap. 2. §. 1.
 Cap. 25. Beatus qui inuenit amicum
verum, lib. 2. cap. 7. §. 1.
 Cap. 34. Qui baptizatur à mor-
tuo, & iterum tangit eum, quid
proſicit lauatio illius, lib. 5. cap.
5. §. 1.
 Cap. 34. Oculi Domini super timē-
tes eum, proteſtor potentia fir-
mamentum virtutis, tegimen ar-
doris, & umbraculum meridia-
ni, &c. lib. 4. cap. 6. §. 1.

Ex Sapientia.

- Cap. 9. Da mihi ſedium tuarum af-
ſtricem ſapientiam, mitte illam
de cœlis ſanctis tuis, & à ſede
magnitudinis tuæ, ut mecum ſit,
& mecum labore, ut ſciam quid
acceptum ſit apud te, lib. 4. cap. 1.
§. 2.

Ex Iſaia.

- Cap. 1. Filios enutritui, & exalta-
ui, ipſi autem ſpreuerunt me, lib.
5. cap. 5. §. 1.
 Lauamini, mudi eſtote, aufer te ma-
lum cogitationum veſtrarum ab
oculis meis, &c. Si fuerint pec-
cata veſtra, ut coccinum, quaſi
nix dealbabitur, & ſi fuerint
rabra quaſi vermiculus, velut la-

- na alba erunt, lib. 3. cap. 4. §. 3. &
lib. 5. cap. 4. §. 1.
 Conuertam manum meam ad te,
& excoquam ad puram ſcoriam
tuam. & auferam ſtammum tuum
poſt hac vno iheris ciuitas iuſti,
vrbs ſubilis, lib. 3. c. 10. §. 1.
 Cap. 7. Dicite iuſto, quoniam bene,
lib. 4. cap. 6. §. 1.
 Cap. 5. Væ qui trahitis in funiculis
vanitatis iniquitatem, lib. 4. ca.
2. §. 3.
 Cap. 6. Et ea, quæ ſub ipſo erant,
replebant templum, lib. 1. cap.
10. §. 2.
 Cap. 11. Et egredietur virga de
radice Ieſſe, & ſſos de radice eius
aſcendet, & requieſcet ſuper eum
ſpiritus Domini, &c. lib. 3. cap.
3. §. 1.
 Cap. 26. Nomen tuum, & memo-
riale tuum in deſiderio anima mea,
anima mea deſiderauit te in no-
cte, ſed & ſpiritu meo in præcor-
dijs meis de mane vigilabo ad te,
lib. 5. cap. 8. §. 1.
 Cap. 46. Audite me domus Iacob,
& omne reſiduum domus Iſraël,
qui portamini à meo utero, qui
geſtamini à mea vulua, vsque ad
ſenectam ego ipſe. & vsque ad ca-
nas ego portabo, ego feci & ego
feram, ego portabo, & ego ſalua-
bo, lib. 4. cap. 6. §. 1.
 Cap. 78. Memento quaſo, quomodo
ambulauerim coram te in veri-
tate, lib. 5. cap. 1. §. 2.
 Cap. 49. Numquid obliuiſci poteſt
mulier infantem ſuum, ut non
miſereatur filio uteri ſui, et ſi ſiſſa
oblita fuerit, ego tamen non obli-
uiſe

Tabla de los lugares

uisceat tui, ecce in manibus meis
descripsi te, lib. 2. c. 8. §. 2. & lib.
4. c. 6. §. 1.

Cap. 55. Quare appenditis argen-
tum, & non in panibus, & labo-
rem vestrum, non in saturitate,
lib. 5. cap. 10. §. 3.

Cap. 58. Tunc erumpet quasi mane
lumen tuum, & sanitas tua ci-
tius oriatur, & anteibit ante te
iustitia tua, & gloria Domini
colliget te, lib. 2. c. 11. §. 3.

Cap. 58. Orietur in tenebris lux
tua, & tenebrae tuae erunt sicut
meridies, & requiem dabit tibi
Dominus semper, & implebit
splendoribus animam tuam, &
ossa tua liberabit, & eris quasi
hortus irriguus, & sicut fons a-
quarum, cuius non deficient aquae,
lib. 2. c. 11. §. 3.

Tunc delectaberis super Domine &
extollam te super altitudines te-
rrae, ibidem.

Cap. 60. Qui sunt isti, qui ut nubes
volat, & quasi columba lib. 3. c.
3 §. 1.

Ponam te in superbiam seculorum,
gaudium in generationem, & ge-
nerationem, & suges lac gentium,
& mamilla regum lactaberis,
lib. 2. c. 6. §. 1.

Cap. 61. Gaudens gaudebo in Do-
mino, & exultabit anima mea
in Deo meo, quia induit me vesti-
mentis salutis, & indumento iu-
sticiae circumdabit me, quasi spu-
sum decoratum corona, & quasi
sponsam ornatam monilibus suis,
lib. 3. c. 6 §. 1.

Cap. 66. Ad uera portabimini, &

super genua blandientur vobis,
quomodo si cui mater blandiatur,
ita ego consolabor vos, lib. 5. c. 5.
§. 1.

Ex Ieremia.

Cap. 1. Quid est quod dilectus meus
in modo me a fecit scelera multa,
lib. 5. c. 5 §. 1.

Cap. 2. Obstupescite cali super hoc,
& porta eius desolamini vibe-
menter, duo mala fecit populus
meus, dereliquerunt me fontem
aqua viva, & fodere sibi cister-
nas, cisternas dissipatas, quae con-
tinere non valent aquas, lib. 4. c.
2. §. 2.

Cap. 3. Si dimiserit vir uxorem
suam, & recedens ab eo duxerit
virum, numquid reuertetur ad
eam ultra. Tu autem fornicata
est cum amatoribus multis, tamē
reuertere ad me, lib. 2. c. 8. §. 2. &
lib. 2. c. 11. §. 2.

Iustificauit aequam suam à versa-
trix Israel, comparatione praeua-
ricatricis Iudae, lib. 5. c. 5. §. 2.

Cap. 7. Noli orare pro populo hoc,
nec assumes pro eis laudem, & ora-
tionem, & non obstitas mihi, quia
non exaudiam te, lib. 3. c. 11. §. 2.

Cap. 10. Scio Domine, quia non est
hominis via eius, nec viri est, ut
ambulet, & dirigat gressus suos.
lib. 4. c. 1. §. 1.

Ex Threnis.

Cap. 2. Quomodo obtexit caligine in
furore suo Dominus filiam Sion,
& c. lib. 1. c. 1. §. 1.

Deduc quasi torrentem lachrymas
per

de la Eſcritura.

per diem, & noctem, non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui, lib. 5. c. 5 §. 2.

Cap. 4. Quomodo obſcuratū eſt aurum, mutatus eſt color optimus, diſperſi ſunt lapides ſanctuarij in capite omnium platearum? filij Sion inclyti, & amici auro primo, quomodo reputati ſūt in vaſa teſtea, opus manuū ſiguli? &c, lib. 3. c. 2. §. 2.

Ex Baruch.

Cap. 4. Sicut enim fuit ſenſus veſter ut erraretis à Deo, decies tantum iterum conuertentes requireretis eum, lib. 5. c. 5. §. 1.

Ex Ezechiele.

Cap. 13. Violabant me propter puſillum hordei, & fragmen panis, lib. 2. c. 1. §. 1.

Cap. 16. Abominabilem feciſti decorem tuum, lib. 4. c. 8. §. 5.

Cap. 33. Impietas impij non nocebit ei, in quacumque die conuerſus fuerit, lib. 5. c. 3. prope finem.

Ex Daniele.

Cap. 4. Cuius altitudo pertingit ad calum, & aſpectus illius in omnem terram, lib. 1. c. 6. §. 1.

Ex Oſea:

Cap. 2. Ego deſponſabo te mihi in fide, lib. 2. c. 1. §. 2.

Cap. 4. Maledictum & mendacium, & homicidium, & furtum, & adulterium inundauerūt, & ſanguis ſanguinem tetigit, lib. 4. c. 3. §. 1.

Cap. 7. Reuerſi ſunt, ut eſſent abſque iugo, lib. 1. cap. 8. prope finem.

Ex Amòs.

Cap. 6. Qui latamini in nibilo, lib. 4. c. 8. §. 1.

Ex Michæa.

Cap. 7. Reuertetur, & miſerebitur noſtri, deponet iniquitates noſtras, & projiciet in profundum maris omnia peccata noſtra, lib. 3. c. 4. §. 3.

Ex Habacuc.

Cap. 3. Et ſuper excelsa mea deducet me victor in Pſalmis canentem, lib. 4. c. 4. §. 1.

Ex Zacharia.

Cap. 1. Conuertimini ad me, & ego conuertar ad vos, lib. 5. c. 3. §. 3. Hac dicit Dominus exercituum: Zelatus ſum Hieruſalem, & Sion zelo magno, & ira magna ego irasco, lib. 5. c. 2. §. 1.

Ex Malachia.

Cap. 1. Filius honorat patrem, & ſeruus dominum ſuū. Si ergo Pater ego ſum, ubi eſt honor meus? Et ſi Dominus ego ſum, ubi eſt timor meus? lib. 5. c. 5. §. 1. Menſa Domini deſpecta eſt, lib. 5. c. 10. §. 1.

Ex Nouo Teſtamento:

Ex Matthæo.

Cap. 5. Beati pauperes ſpiritu, bea-

Tabla de los lugares

- ti mites, beati qui lugent, lib. 5. cap. 7 §. 1.
- Cap. 6. Querite regnum Dei & iustitiam eius, lib. 1. cap. 9. §. 2.
- Cap. 12. Quicumque fecerit voluntatē Patris mei, hic meus frater, & mater, & soror mea est, lib. 1. cap. 15. §. 2. & lib. 5. c. 15. §. 2.
- Omne peccatum, & blasphemia remittetur hominibus, spiritus autem blasphemia non remittetur, & quicumque dixerit verbū contra spiritum hominis remittetur ei, qui autem dixerit contra Spiritum Sanctum non remittetur ei, neque in hoc seculo, neque in futuro, lib. 2. cap. 1. §. 1.
- Cap. 18. Nisi conuersi fueritis, & efficiamini sicut paruulus hic, nō intrabitis in Regnum Cœlorum, lib. 5. cap. 15. §. 2.
- Cap. 19. Vos qui reliquistis omnia, & secuti estis me, centuplum accipietis, & vitam aeternam possidebitis, lib. 5. c. 15. prope finem.
- Si vis ingredi ad vitam serua mandata, lib. 5. cap. 15 §. 1.

Ex Luca.

- Cap. 10. Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua. & ex omnibus viribus tuis, & ex tota mente tua, lib. 5. cap. 3. §. 1.
- Cap. 12. Appropinquauit in vos Regnum Dei, lib. 1. cap. 9. §. 2.
- Beatus venter qui te portauit, & ubera, qua suxisti, &c. lib. 1. cap. 15. §. 2.
- Cap. 12. Querite primum Regnum Dei, & iustitiam eius, & hac om-

- nia adijcientur vobis, lib. 4. cap. 6. §. 1.
- Nolite solliciti esse anima vestra, quid manducetis, neque corpori quid induamini, lib. 4. c. 6. §. 2.
- Anima plus est, quam esca, & anima plusquam vestimentum, ibid.
- Considerate coruos, quia non seminant, neque metunt, quibus non est cœlarium, neque horreum, & Deus pascit illos: quanto magis vos pluris istis illis, ibid.
- Quis autem vestrum cogitādo potest adijcere ad staturam suam cubitū vnum, si ergo neque quod minimum est potestis, quid de ceteris solliciti estis? ibid.
- Considerate lilia, quomodo crescūt, non laborant, neque nent. Dico autem vobis, nec Salomon in omni gloria sua vestebatur, sicut vnum ex istis, ibid.
- Si autem fœnum, quod hodie est in agro, & eras in clibanum mittitur, Deus sic vestit: quanto magis vos pusilla fidei? ibid.
- Cap. 17. Regnum Dei, quod intra vos est, lib. 1. cap. 9. §. 2.

Ex Ioanne.

- Cap. 5. Ecce sanus factus es, iam noli peccare, ne deterius tibi aliquid contingat, lib. 5. cap. 5. §. 1.
- Cap. 6. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo, lib. 5. cap. 15. §. 2.
- Cap. 13. In hoc cognoscent omnes, quia Discipuli mei estis, fidei-
tione habueritis ad inuisum, lib. 5. cap. 15. §. 2.

Cap. 14. Qui credit in me, opera
quæ ego facio, & ipse faciet, &
maiora horum faciat, lib. 1. cap.
4. §. 1.

Cap. 15. Hoc est præcep'tum meum,
ut diligatis inuicem, sicut dilexi
vos, maiorem charitatem nemo
habet, quam ut animã suam po-
nat quis pro amicis suis, lib. 5.
cap. 8. §. 2.

Cap. 17. Ego claritatem quam de-
disti mihi, dedi eis, ut sint vnum,
sicut & nos vnum sumus, ego in
eis, & tu in me, ut sint consuma-
ti in vnum, lib. 2. cap. 10. §. 1.

Cap. 21. Sine me nihil potestis fa-
cere. lib. 4. cap. 1. §. 1.

Ex Actis Apostolorum.

Cap. 5. Et illi quidem ibant gaudē-
tes à conspectu Concilij, quoniam
digni habiti sunt pro nomine Iesu
contumeliam pati, lib. 1. c. 4. §. 2.

Ex epist. Paul. ad Roman.

Cap. 3. Non sumus sufficientes cogi-
tare aliquid ex nobis, quasi ex
nobis, sed sufficientia nostra ex
Deo est, lib. 4. cap. 1. §. 1.

Omnes peccauerunt, & egent gloria
Dei, lib. 1. cap. 9. §. 1.

Cap. 5. Charitas Dei diffusa est in
cordibus vestris, per Spiritũ Sã-
ctum, qui datus est vobis, lib. 2. c.
1. §. 1. & lib. 5. cap. 6. §. 1.

Cap. 6. Humanum dico propter in-
firmitatem carnis vestrae, sicut e-
nim exhibuistis membra vestra
seruire iniquitati, & immundi-
tia, lib. 1. cap. 13. §. 2. prope fi-
nem.

Cap. 8. Certus sum quod neq; mors,
neque vita, neque Angeli, neque
Principatus, neque Virtutes, ne-
que instantia, neque futura, neque
fortitudo, neque altitudo, neque
profundum, neque creatura alia
poterit nos separare à charitate
Dei, lib. 1. cap. 5. §. 3. & lib. 5.
cap. 8. §. 1.

Qui spiritu Dei aguntur, ij sunt fi-
lij Dei, lib. 2. cap. 4. §. 1.

Non enim accepistis spiritum serui-
tutis iterum in timere, sed acce-
pistis spiritũ adoptionis filiorũ, in
quo clamamus Abba Pater. Ipse
enim spiritus testimonium red-
dit spiritui nostro, quod sumus fi-
lij Dei, si autem filij, & heredes
quidem Dei, cohæredes autẽ Chri-
sti, lib. 2. cap. 4. §. 1.

Quis nos separabit à charitate Chri-
sti? &c. lib. 2. cap. 8. in fine.

Cap. 11. Tu autem fide stas noli al-
tium sapere, sed time, lib. 5. cap.
14. initio.

Cap. 12. Multi vnum corpus sumus
in Christo singuli autem alterius
membra, lib. 2. cap. 10. §. 2.

Cap. 13. Nox præcessit, dies autem
appropinquauit, abijciamus ope-
ra tenebrarum, & induamur ar-
malucis, sicut in die honeste am-
bulemus, lib. 3. cap. 5. §. 3.

Ex I. ad Corinth.

Cap. 3. Omnia vestra sunt, siue Pau-
lus, siue Apollo, siue Cephas, siue
mundus, siue vita, siue mors, siue
presentia, siue futura, omnia
enim vestra sunt, vos autẽ Chri-
sti, lib. 4. cap. 6. §. 1.

Tabla de los lugares

Nescitis, quia templum Dei estis, & spiritus Dei habitat in vobis? Si quis autem templum Dei violauerit destruet illum Deus, lib. 5. cap. 1. §. 1.

Cap. 6. An nescitis, quoniam membra vestra templum sunt Spiritus Sancti, qui in vobis est, lib. 5. cap. 1. §. 1.

Membra vestra templum sunt Spiritus Sancti, qui in vobis est, lib. 2. cap. 1. §. 1.

Cap. 10. Quoniam vnus panis, vnū corpus multi sumus omnes, qui de vno pane participamus, lib. 2. ca. 10. §. 2.

Cap. 13. Si charitatē non habuero, nihil sum, lib. 1. cap. 2. §. 2.

Cap. 15. Gratia Dei sum id, quod sum, lib. 1. cap. 8. §. 2.

Gratia Dei in me vacua non fuit, sed abundantius illis omnibus laboraui, lib. 5. cap. 9. §. 2.

Ex Epist. 2. ad Corinth.

Cap. 1. Nam gloria nostra haec est, testimonium conscientia nostra, lib. 1. cap. 9. §. 1.

Cap. 6. Qua societas lucis ad tenebras? lib. 2. cap. 2. §. 1.

Nescitis, quoniam corpora vestra, membra sunt Christi? lib. 5. cap. 12. §. 2.

Ex Epist. ad Galat.

Cap. 4. Qui secundum carnem natus fuerat, persequeretur eum, qui secundum spiritum, & ita nunc, sed quid dicit scriptura ecce ancillam, & filius eius, lib. 4. cap. 7. §. 1.

Quanto tempore haeres paruulus est, non differt à seruo, cum sit Dominus omnium, lib. 2. cap. 12. §. 3.

Quoniam autem estis filii misit Deus de spiritum filij sui in corda vestra clamantem, Abba Pater, lib. 2. cap. 4. §. 1.

Cap. 5. Spiritu ambulate, & desideria carnis non perficietis. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem. Haec enim sibi inuicem aduersantur: ut non quacumque vultis, illa faciat, &c. lib. 5. cap. 6. §. 2.

Qui autem sunt Christi carnem suā crucifixerunt, lib. 1. c. 8. §. 2.

Cap. 6. Mibi autem absit gloriari nisi in Cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mibi mundus crucifixus est, & ego mundo, lib. 1. cap. 6. §. 3.

Ex Epist. ad Ephes.

Cap. 1. Omnibus sanctis, qui sunt Ephes. lib. 1. cap. 8. §. 2.

Elegit nos in ipso ante mundi constitutionem, ut essemus sancti, & immaculati in conspectu eius in charitate, qui praedestinavit nos in adoptionem filiorum per Iesum Christum, &c. lib. 2. cap. 4. §. 1.

In laudem gloriae gratiae suae, lib. 1. cap. 1. §. 2. prope finem.

Cap. 5. Eratis aliquando tenebrae, nunc autem lux in Domino, ut filij lucis ambulate fructus enim lucis est in omni bonitate, & iustitia, lib. 3. cap. 5. §. 3.

Sacramentum hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & in Ecclesia, lib. 2. cap. 1. §. 1.

Ex Epist. ad Philip.

Cap. 2. *Cum timore, & tremore vestram salutem operamini, lib. 5. cap. 14. initio.*

Ex Epist. ad Colos.

Cap. 1. *Qui eripuit nos de potestate tenebrarum, & transfudit in regnum filij dilectionis sue, lib. 1. cap. 9. §. 2 & §. 3. in fine.*

Ut ambuletis digne in omni opere, bono fructificantes, & crescentes, lib. 5. cap. 8. §. 2.

Ex Epist. 1. ad Thesal.

Cap. 4. *Ut sciat unusquisque vestrum vas suum possidere in sanctificatione, & honore: non in possessione desiderij, sicut, & gentes, quae ignorat Deum, lib. 5. e. 12. §. 1.*

Ex Epist. ad Titum.

Cap. 3. *Saluos nos facit per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus Sancti, quem effudit in nos abunde, lib. 3. cap. 2. §. 1.*

Ex Epist. ad Hebraeos.

Cap. 11. *Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam adepti sunt repromissiones, obscurauerunt ora leonum, extinxerunt impetum ignis, &c. lib. 5. cap. 1. §. 1.*

Cap. 12. *Nemo desit gratiae Dei, lib. 5. cap. 9. §. 2.*

Propter quod remissas manus, &

genua soluta erigite, & rectos gressus facite pedibus vestris, ut non claudicans quis erret, lib. 5. cap. 9. §. 2.

Ex Epist. Iacobi.

Cap. 1. *Voluntarie genuit nos verbo veritatis, ut simus initium aliquid creaturae eius, lib. 2. cap. 5. §. 1.*

Ex Epist. 1. Petri.

Cap. 2. *Sicut modo geniti infantes rationale sine dolo lac concupiscite, lib. 2. cap. 6. in fine.*

Cap. 4. *Si iustus vix saluabitur impius, & peccator ubi apparebit? lib. 5. cap. 2. §. 2.*

Ex Epist. 2. Petri.

Cap. 1. *Maxima, & pretiosa nobis promissa donauit, ut per haec efficiamini diuina consortes naturae, fugientes eius, quae in mundo est concupiscentiae corruptionem, lib. 1. cap. 1. §. 2.*

Fratres magis satagite, ut per bona opera certam vestram uocationem, & electionem faciatis, haec enim facientes non peccabitis aliquando, sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri Iesu Christi, lib. 5. cap. 13. initio.

Cap. 2. *A quo enim quis superatus est, huius, & seruus est, lib. 2. cap. 12. §. 3.*

Cap. 4. *Si exprobramini in nomine Christi beati eritis. quoniam, quod est honoris, gloriae, & virtutis Dei,*

Tabla de los lugares de la Escritura.

Dei, & qui est eius spiritus super
vos requiescet, lib. 2. c. 1. §. 1.

Ex Epist. 1. Ioan.

Cap. 3. Videte qualem charitatē de-
dit nobis Pater, ut Filij Dei no-
minemur, & simus, lib. 2. c. 4. §. 1.

Nunc filij Dei sumus, & nondū ap-
paruit quod erimus, scimus, quo-
niam cum apparuerit, similes ei
erimus, quoniam videbimus eum
sicuti est, lib. 1. cap. 10. §. 1. & li.
2. cap. 4. §. 1.

Cap. 4. Qui manet in charitate, in
Deo manet, & Deus in eo, lib. 5.
cap. 6. §. 1.

In hoc cognoscimus, quoniam in eo
manemus, & ipse in nobis, quo-
niam de spiritu Sancto dedit no-
bis, lib. 2. cap. 2. initio.

Ex Apocalipfi.

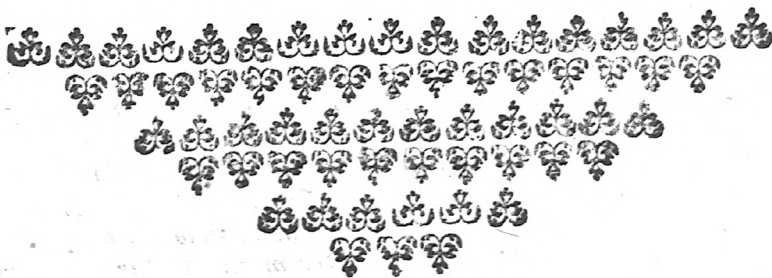
Cap. 2. Qui vicerit & custodierit,
usque in finem opera mea, dabo il-
li potestatem super gentes, sicut
& ego accepi à Patre meo, lib. 2.
cap. 12. §. 3.

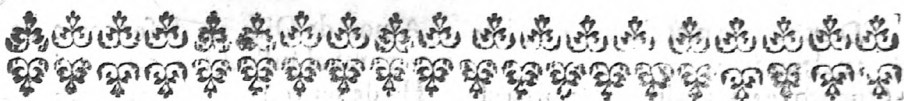
Cap. 3. Scio opera tua, quia nomen
habet quod vitas, & mortuus es,
lib. 2. cap. 12. §. 1.

Qui vicerit dabo ei sedere mecum in
throno meo, sicut & ego vici, &
sedi cum Patre meo in throno e-
ius, ibid. §. 3.

Tene quod habes, ne alius accipiat
coronam tuam, libro 5. cap. 14.
§. 1.

Cap. vlt. Qui iustus est, iustificetur
adhuc, & sanctus sanctificetur
adhuc, lib. 3. cap. 8. §. 2.

TABLA DE LAS COSAS NOTABLES DESTE LIBRO.

A.

ADOPCION de Dios quan estimable, lib. 2. cap. 4. Emperadores, Reyes, y Patriarcas, q̄ adoptaron hijos, ibid. §. 1.

Los hijos adoptiuos tenian derecho à la herencia del padre, aunque fuesse Imperio, o Reino, lib. 2. cap. 4. §. 1.

Nerua Emperador de Roma adoptó à Trajano por hijo, ibid.

Trajano adoptó à vn estraño, ibidem.

Dios adopta à los hombres, que sin la Gracia no son del linage de Dios, ibid.

Antiguamente se esmerauan los hijos adoptiuos, en amar, y seruir à sus padres, ibidem.

Deste beneficio de la adopcion resulta gran honra à Christo, lib. 2. cap. 4. §. 3.

Esta adopcion diuina es mas excelente modo de filiación, que la natural entre los hombres, lib. 2. cap. 5.

Quanto excede en razon de voluntaria la adopcion diuina à la humana, §. 2.

Los hijos de Dios adoptiuos se

ingieren en su Hijo natural, como los sarmientos en la vid, ibidem §. 3.

Los hijos adoptiuos de Dios, viuen con aquel espiritu, con q̄ el mismo Dios, y su Hijo natural, ibidem.

A Abraham le dio Dios vna letra de su nombre, libro 2. cap. 10. §. 2.

A Alexandro Magno le importó mucho, para sus grandes hechos, ser tenido por hijo de vn Dios falso, lib. 2. cap. 4. §. 2.

Alma del hombre quan preciosa su hermosura, lib. 2. cap. 9.

A la del alma es la Gracia, y consiguientemente vida del alma, lib. 2. cap. 3. §. 3. y 4.

Si el hombre viera la belleza del alma, muriera de gozo, lib. 2. cap. 9. §. 2.

Vision de santa Teresa acerca de la hermosura, y fealdad del alma, q̄ está en Gracia, ò está en pecado, §. 3.

Quanto deue estimarse esta diuina hermosura, ibid. §. 4.

El alma esposa de Dios por la Gracia, lib. 2. cap. 11.

Quan estrechamente está vnida à Dios

T A B L A.

- Dios en este matrimonio espiri-
tual, *ibidem*.
- Quanto le vâ al alma en subir a es-
te desposorio, y no dar causa al
repudio, *ibid*.
- Los bienes del matrimonio entre
Dios, y el alma, *ibid*. §. 2. y 3.
- Muchos elogios, y atributos del al-
ma santa, lib. 2. cap. 2. §. 2.
- Amân gran valido del Rey Assue-
ro parò en la horca, lib. 2. cap. 7.
§. 2. en el fin.
- Amigo de Dios, quan honoroso ti-
tulo sea, lib. 2. cap. 7. §. 1. & 2.
- Amistad entre Dios y los hombres,
como es, y que gran bien, lib. 2.
cap. 7.
- Aunque Aristoteles dixo, que no
podia auer amistad entre Dios, y
el hombre, la gracia haze perfe-
ctissima sobre todas esta amistad,
ibidem §. 2.
- Ninguna tragedia tan lamentable
como perder tan gran honra co-
mo la amistad de Dios, *ibid*.
- No ay amistad tan desinteressada,
ni de amor tan puro, quanto ha-
ze Dios, es para su amigo, y por
su amigo, *ibid* §. 3.
- Dios ama â su amigo, y le comuni-
ca como al âmico le està mejor,
ibid.
- Amor de Dios â los justos es exces-
sivo, insuperable, inseparable, in-
faciable, y infociable, que son los
grados de vna caridad ardiente,
lib. 2. cap. 8.
- El amor de los hombres â Dios, vâ-
ce al mismo Dios, §. 2.
- El amor de Dios es constante, lib. 2.
c. 11. §. 2.
- Amor de Dios ha de ser como na-
tural al justo, lib. 5. c. 8.
- Ha de ser con obras para ser verda-
dero, *ibid* §. 1.
- Ha de ser paciente, §. 2.
- Ha de tener las condiciones que se-
ñala Ricardo Victorino, §. 3.
- Ha de ser intenso, y feruoroso, lib.
5. cap. 9.
- Amor del proximo, lib. 2. c. 1. §. 3.
- El amor de Dios que tiene el justo
en la tierra, no se varia en el cie-
lo, lib. 4. c. 7. §. 2.
- Angeles porque se llaman varones
en la Escritura, lib. 2. c. 14. §. 1.
- Huelganse de nuestra Gracia, lib.
3. c. 6. §. 2.
- Porque hazen fiesta en la conuer-
sion del pecador, *ibid*.
- Estâ colgados del gusto de su Cria-
dor, y gustan ellos de lo que el
gusta, *ibid*.
- Muchos Angeles suelen assistir â
los que està en Gracia, lib. 3. c. 7.
- Angeles no solo de las Hierarquias
inferiores, sino los de la suprema
se empleâ en bien, y aprouecha-
miento de los justos, *ibid*.
- Angeles estan con el justo peleân-
do, *ibid*. §. 2.
- Quan grande sea este priuilegio de
ser guardados los hombres de los
Angeles, y quanta sea esta honra,
ibid.
- Angeles que se salvaron son mu-
chos mas que los que se condena-
ron, lib. 5. c. 3. §. 2.
- Angeles exceden en numero â to-
dos los hombres, *ibid*.
- Apostrophe del sentimiento con q̄
nos deuemos doler de la ingra-
ti-
ti-

T A B L A

- virtud humana para con Dios, lib. 1. c. 8. §. 3. cerca del fin.
 Assuero sublimò á Aman, y le abatiò, lib. 4. c. 9. §. 2.
 Avaricia maldito amor, lib. 1. c. 13. §. 2. al fin.
 Auxilios diuinos quan preciosos, lib. 4. c. 1.
 No ay que aguardar á mañana, si oy puedes lograr el auxilio de Dios, ibid. §. 2.
 Quanta estimacion deue hazerse de estos auxilios, ibid. §. 7.
 Quanto se enoja Dios con quien los desprecia los auxilios, ibid. §. 3.
 A la Gracia que se dà en los Sacramentos, estan anexos auxilios proporcionados al fin de cada Sacramento, ibid. al fin.
 Los que se aprouecharen de los auxilios, creceràn de virtud en virtud, ibid.
- B**
- B**alsamo preciosissimo de la diuinidad llamò á la caridad Dionisio Cartusiano, lib. 3. c. 1. §. 3.
 Benèdicto Primero murio repentinamente, por el sentimiento del estrago que hizieron en Italia los Longobardos, lib. 1. c. 1. §. 1.
 Beneficio grande de la Gracia, poseer con ella al Espiritu Santo, lib. 2. c. 1. §. 1.
 Bienes del matrimonio espiritual entre Dios, y el alma, lib. 2. c. 1. §. 2. y 3.
 Bienes del mundo inconstantes, lib. 1. c. 9. §. 3.
- Son limitados, lib. 1. c. 13. §. 1.
 Son breues, §. 2.
 El dinero, el deleyte y la honra son los tres bienes, ò los tres vientos, que alborotan este mar del mundo, lib. 1. c. 9.
 Quales borrascas suelen causar, ibid. dem.
 Con quanto ahinco se buscan, lib. 1. c. 13.
 Verguença es no hazer por los bienes del cielo, lo que hizimos por los de la tierra, ibid.
 Los deseos á los bienes temporales se deuen cotrar del alma, como de la vid los sarmientos, ibid. dem.
 No està en ellos la bienauenturança, lib. 4. c. 7.
 La bienauenturança solo està en Dios, lib. 4. c. 7. §. 2.
 No consiste la bienauenturança en la contemplacion especulatiua, sino en el amor de Dios, ibid.
 Declaranse las ocho bienauenturanças, lib. 5. c. 7.
 Bienauenturado es el mayor renombre, lib. 1. c. 10. §. 4.
 Quanto se deue hazer por no perder este titulo, ibid.
- C**
- C**aridad acompaña a la Gracia, lib. 1. c. 1.
 Es inmenso bien, §. 2. ibid.
 Estan gran don de Dios, que se llama Dios, dize san Agustín, ibid. §. 2.
 Es balsamo preciosissimo de la diuinidad, segun Dionisio Cartusiano, ibid. §. 3.

Comparaſe al oro, y al fuego, ſegún ſan Laurencio Iuſtiniano, *ibidē.*

§. 2.

Por faltarle à Salpricio la caridad, no le aprouechò el martirio, *ibidem.*

La caridad dà vida à las virtudes, y mata los pecados, *ibid.*

La caridad no es el Eſpiritu Santo, como ſe engañò el Maeſtro de las Sentencias, ſino vna diuinifſima participacion del Eſpiritu Santo, *ibid.* §. 2.

La caridad es como el Sol, lib. 3. cap. 2. §. 1.

Carne del hombre ha cõtraido parenteſco con la de Chriſto, lib. 1. cap. 14. §. 1.

La carne limpiſſima de Chriſto fue concebida por el Eſpiritu Santo: porque nos defengañemos, que no eſtarà el eſpiritu de Dios donde ay obras de carne, lib. 2. cap. 1. §. 2.

Caſtidad, ſantidad del cuerpo, lib. 5. cap. 12.

A la caſtidad nos obliga el ſer miembros de Chriſto, *ibid.* §. 2.

Caſtidad ſignificada en la veſtidura de lino blanco, *ibid.* §. 1. *prope finem.*

Santa Catalina de Sena, deſde la miſma ciudad de Sena ſentia el olor peſtilencial de los pecadores que eſtauan en Roma, lib. 2. cap. 3. §. 3.

Chriſto como tuò toda Gracia poſſible, y infinita, lib. 3. cap. 12. §. 5.

Qual deue ſer el cuerpo de quiẽ es cabeza Chriſto, lib. 1. c. 14. §. 1.

Chriſto lleva la Cruz, y deue llevarla el que es cuerpo ſuyo, *ibidem* §. 2.

Chriſto vino à poner precio à las cõſas, lib. 1. cap. 11. §. 3.

Comunion de los Santos, libro 3. cap. 11.

En quantos bienes eſtà el pecador fuera de la comunion de los Santos, *ibidem* §. 7.

Conſeruacion de la Gracia quanto importa, lib. 3. cap. 9.

Quando ſe pierde en no conſervarla, *ibid.* §. 1.

Dios ſe agrada mas en las obras de los mas juſtos, tanta conueniencia es ir la conſeruando, y aumẽtando, *ibid.* §. 3.

Al que ſe reſtituye à la Gracia, no ſe le buelue la Gracia adquirida en los Sacramentos, tanto importa ſu conſeruacion, *ibid.* §. 4.

Como ſe ha de conſervar, lib. 5. ca. 5. & 14.

Qual ha de ſer la penitencia para conſervarla, *ibid.* §. 2.

Conuiene que el que ſe ha confeſado. confidere el beneficio de la juſtificacion para cõſervarſe, *ibidem*, §. 3.

Explicaſe el lugar de ſan Iuan del capitulo tercero del Apocalipſi: *Ten lo que tienes para que nadie reciba tu corona.* lib. 5. cap. 14. §. 1.

Conſejos de ſan Eſren para conſervar la Gracia, lib. 4. cap. 10. §. 1.

Contricion, y como ha de ſer, lib. 5. cap. 4.

Quantos bienes trae conſigo la cõtricion, y quando principalmen-